

[Bindslev.]

har nok Erfaring for, hvad det koster at drive det kongelige Teater, og derfor kan man med nogenlunde Tryghed lægge et Budget for det kongelige Teater, men man har ikke Spor af Erfaring i de usikre Momenter — i de ubekendte Størrelser, vil jeg hellere sige —, som ligger deri, at nu skal to Scener drives lige opad hinanden. Hvad vil det betyde for det kongelige Teaters Drift, at disse to Scener Aften efter Aften skal have i alt Fald trekvart Hus, og det regner man jo med i Budgettet? Og endda taler man om Prisnedsættelse! Jeg vil gerne spørge, hvorledes det overhovedet skal være muligt at sætte Priserne ned, hvis man skal holde sig til det Budget, som blev forelagt for Udvalget ved den ovenfor nævnte Lejlighed. Det er, saa vidt jeg kan se, fuldkommen umuligt. Der er altsaa her en Række usikre Momenter, en Række ubekendte Størrelser, som vil faa Indflydelse paa Budgettet. Man har ogsaa nævnt Abonnementet; det er jo ganske uberegneligt, hvad det vil komme til at betyde for Teatret.

Derfor vil jeg paa den Strømnings Vegne indenfor mit Parti, som jeg repræsenterer, og som man ikke paa Forhaand kan sige ikke er en Flertalsstrømning, have Lov til at sige, at vi ikke ønsker at gaa med til en Ordning som den foreslaaede. Vi finder det rimeligere, at der, inden man skrider til en Ordning som denne eller en anden, bliver en Prøvetid, i hvilken man kan danne sig et virkeligt Skøn over, hvad det vil komme til at koste at drive Dobbeltscenen. Man vilde saa faa et rimeligere Grundlag for Bedømmelsen af, hvilke Indtægter man kan regne med, og hvilke Udgifter det vil være muligt at bringe ned. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister — der jo ganske vist efter de 4 Ordførertaler vil kunne regne med, at Princippet i hans Lovforslag vil blive fulgt af et Flertal i Folketinget —, men jeg vil alligevel gerne, om jeg saa maa sige, for Helhedens Skyld, for den Muligheds Skyld, at begge Ting og begge Ting *i deres Helhed* vilde kunne gaa med til et Forslag, spørge, om ikke den højtærede Undervisningsminister kunde tænke sig at gaa ind paa at overveje den Mulighed: i et Par Aar ikke at binde den kommende Mand til Beløbet 750 000 Kr., ikke at binde det kongelige Teaters Fremtidsskæbne til dette Tal, men altsaa tage et Par Aars Prøvetid til at danne sig et virkelig paalideligt Skøn over Indtægter og Udgifter. Naar en saadan Prøvetid er gaaet, vil vi have et langt bedre Grundlag for Bedømmelsen af, hvilke Krav

man vil kunne stille til en fremtidig Teaterleder, og man vil da med langt større Tryghed kunne binde Teatrets Skæbne til et fastsat Tal. Som det er i Øjeblikket, vil jeg for mit Vedkommende være saare betænkelig ved at sætte Teatrets Skæbne paa saa usikre Kort.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Paa nær det sidste, direkte Spørgsmaal forekommer det mig, at den ærede sidste Talers (Bindslev) Foredrag holdes et Aar for sent. Den Tale vilde have hørt hjemme i Fjor under Behandlingen af Bygningsforholdene ved det kongelige Teater og Statsradiofonbygningens Optørelse, altsaa det, vi med eet Ord den Gang kaldte Dobbeltscenen. Det er jo givet, at naar nu Planen om denne Dobbeltscene, efter at Forslaget er vedtaget af den danske Rigsdag og stadfæstet af Kongen — altsaa er gældende Lov, hvad der saa end fra forskellige Sider maatte blive kritiseret derved eller befrygtet o. s. v., o. s. v. —, skal føres ud i Livet, saa har jeg som Undervisningsminister naturligvis kun eet at gøre, nemlig at føre den ud i Livet efter Lovens Forudsætning. Enhver anden Holdning fra min Side vilde jo blive stemplet, og med Rette, som fuldkommen illoyal — *fuldkommen illoyal*. Og hvis det ikke gik, saa vilde man sige: Ja, det var, fordi Ministeren, Regeringen ikke fulgte og respekterede de Forudsætninger, som laa til Grund for det, der skete i 1928. Saaledes kan man ikke handle. Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at jeg byggede Fremtiden paa et Tal, der bærer Tilfældighedens Præg. Det ærede Medlem har naturligvis Lov til at kritisere det Budget, der af den forrige Regering blev forelagt for Rigsdagens Udvalg, men Kritikken hørte hjemme ved *den* Lejlighed. Budgettet blev accepteret den Gang af den danske Rigsdag, det kommer vi ikke udenom. Og det Tal, der her er Tale om, bærer ikke Tilfældighedens Præg. Det er, som Udvalget om nogle Dage vil kunne overbevise sig om, bygget meget nøgternt og solidt op. Hvis det ikke var det, ja, saa vilde man have lavet noget tilfældigt, saa vilde man spille Hasard.

Det ærede Medlem sagde, at et Stats-teater skal ikke kunne betale sig. Ja, men med det Argument vil det ærede Medlem ikke kunne bekæmpe det foreliggende Lovforslag, for det Teater, der skal drives i de kommende Aar, kommer — jeg ved ikke, om jeg skal sige: desværre eller heldigvis, efter det ærede Medlems Mening maa det jo være heldigvis — ikke til at